

FCI – Standard nr . 314 / 25. 10. 2002 / D

HOLLANDI VÄIKE VEELINNUKOER

(Kooikerhondje)

TÖLGE : redigeerinud hr Hinckeldeyn (saksa keelde).

PÄRITOLU: Holland.

KEHTIVA ORIGINALSTANDARDI AVALDAMISE

AEG:

25.08.2001

KASUTUS: See väike spanjelitõug, keda kasutatakse edukalt tänasel päeval nagu ka varem partide lendu ajamiseks, on oma elava temperamendiga tõeline jahikoer. Ta on harmoonilise kehaehitusega ja tal on atraktiivse värvusega läikiv ning rikkalikke karvanarmaid moodustav karvkate.

FCI KLASSIFIKATSIOON:

Rühm 8

Retriiverid, linde lenduajavad koerad ja veekoerad

Alarühm 2

Linde lenduajavad koerad

Töökatsseteta.

LÜHIKENE AJALOO LINE ÜLEVAADE :

See hollandi koeratõug on ametlikult tunnustatud alles hiljuti. Raad van Beheer (Hollandi Kennelklubi) kinnitas talle 18. juunil 1966.a ajutise standardi. Tänu baroness van Hardenbroek'ile oli selle tõuga, nagu juba mitme teisegagi, täienenud hollandi tõugude mitmekesisus, kui ta lisas oma lemmikutest ühe väikese veelgi. Tänapäevaks on tõu tase jõudnud piisava hulga kõrgekvaliteediliste koerte aretamisega juba ka kinnistuda. Olulist osa selle jahikoeratõu arengus on mänginud igaaastased Kooikerhondje-kokkutulekud.

ÜLDMULJE :

Elav, värvuselt kirju, ligikaudu ruudukujulise kehaehitusega koer. Tema saba on hea karvanarmastusega ning pead kannab ta kõrgel.

OLULISED PROPORTSIOONID:

Kerepikkus ületab vaid veidi turjakõrgust. Kolju-osa ja koonu-osa on ligikaudu sama pikkusega.

KÄITUMINE / ISELOOM :

Rõõmsameelne, kuid mitte lärmakas, hästi kiindunud oma kodusse ümbruskonda, sõbralik, heatahtlik ja tähelepanelik.

PEA :**PEAPIIRKOND :**

Kolju : Piisava laiusega, mõõdukalt kumerdunud.

Üleminek laubalt koonule : Märkatavalt rõhutatud, siiski mitte liiga sügav.

NÄOPIIRKOND :

Ninapeegel : Must.

Koon : Külgvaates mitte liiga sügav.

Mokad : Mitte rippuvad.

Lõuad / Hambad : Normaalseks tuleb pidada kääritaolist hambumust, otsehambumus on lubatud.

Põsed : Hästi täidlased.

Silmad : Mandlikujulised, tumepruunid, sõbraliku ja tähelepaneliku ilmega.

Kõrvad : Keskmise suurusega, asetsevad ninapeeglist läbi silmanurga tõmmatud mõttelisest sirgjoonest veidi kõrgemal; ilma valgeta; liibuvad tihedalt põskedele. Ääristatud pikkade karvanarmastega, kusjuures on eelistatud mustad karvatipud („kõrvarõngad“).

KAEL :

Sirge, hästi lihaseline.

KERE :

Selg : Tugev.

Rindkere : Sügav ja piisavalt kumerdunud roietega.

SABA :

Asetseb seljajoone kõrgusel või sellest veidi ülalpool; ei keerdu rõngasse. Hästi narmastunud ja meenutab valget vimplit; viimane sabalüli ulatub kuni kannaliigeseni.

JÄSEMED :

ESIJÄSEMED :

Jalad on sirged, mitte liiga silmatorkava karvanarmastusega.

TAGAJÄSEMED :

Kintsud on narmastatud pika karvaga; allpool kannaliigeseid karvanarmastust enam ei esine. Kannaliigesed on piisavate nurkadega.

KÄPAD :

Väikesed, tihedalt kokku surutud varvastega; kaetud lühikese karvaga.

LIIKUMINE :

Liikumine peab olema sujuv ja nõtke, mitte tippiv.

KARVKATE :**KARV :**

Keskmise pikkusega, kergelt lainjas või sile; mitte lokkiv, tihedalt kerele liibuv. Karvastik ei ole liiga õhuke, alusvill on hästi arenenud; kergesti hooldatav.

VÄRVUS :

Valgel põhjal selgepiirilised kirkad oranžikaspunased laigud. Oranžikaspunane värvus on ülekaalus. Must-valged ja kolmevärvilised koerad ei ole lubatud. Värvimärgised peas: eelistatud on valge lauk ja oranžikaspunased põsed.

SUURUS :

Turjakõrgus : Ligikaudu 35 – 40 cm.

VEAD :

Kõiki kõrvalekaldeid eelnimetatud punktides tuleb lugeda veaks, mille aste sõltub otseselt kõrvalekalde ulatusest.

Märkus : Isastel peab olema kaks nähtavalt normaalselt arenenud ja täielikult munandikotti laskunud munandit.

Maret Kärsti tõlge

saksakeelsest originaalist, oktoober 2005.

heaks kiidetud EKL juhatuses 15.12.2005 protokoll nr 12.